

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 grudnia 2015 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 138 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 roku, poz. 887 ze zm.) oraz art. 84 ust. 1, 9 i 11 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t. j. Dz. U. z 2016 roku, poz. 963 ze zm.) zobowiązał M. K. (1) do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń za okres od 1 lutego 2014 roku do 31 sierpnia 2015 roku w kwocie 4.971,47 zł wraz z odsetkami za okres od dnia 21 lutego 2014 roku do 22 grudnia 2015 roku, tj. od dnia wydania decyzji - w wysokości 422,63 zł. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczona pobrała nienależne świadczenie tytułem renty rodzinnej.

/decyzja - k. 225 akt ZUS/

W dniu 5 lutego 2016 roku M. K. (1) wniosła odwołanie od ww. decyzji, w którym przyznała, że podjęła zatrudnienie, a zakład pracy zobowiązał się powiadomić ZUS o tym fakcie. Podniosła, że świadczenia faktycznie nie pobierała, ponieważ było ono przeznaczane na potrzeby jej rodzeństwa. Zdaniem ubezpieczonej winę za zaistniałą sytuację ponosi organ rentowy, który nie ustalił z urzędu okoliczności podjęcia przez nią pracy i nie rozdzielił pobieranej przez nią renty pomiędzy resztę rodzeństwa.

/odwołanie - k. 2/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 19 lutego 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o jego oddalenie i podtrzymał argumentację przedstawioną w zaskarżonej decyzji. Wskazał ponadto, że M. K. (1) miała ustalone prawo do renty rodzinnej do dnia 31 sierpnia 2015 roku z tytułu kontynuowania nauki na podstawie Zaświadczenia z Centrum (...) w Ł.. Ubezpieczona została pouczone o konieczności zawiadomienia organu rentowego o okolicznościach powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty renty całości lub w części.

W toku postępowania wyjaśniającego organ rentowy ustalił, że M. K. (1) kontynuowała naukę tylko do dnia 16 stycznia 2014 roku, co jego zdaniem uzasadnia roszczenie o zwrot nienależnie pobranego świadczenia za okres od 1 lutego 2014 roku do 31 sierpnia 2015 roku.

/odpowiedź na odwołanie - k. 3 - 3 verte/

Strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie w toku postępowania. Zainteresowana M. K. (2) (przedstawicielka ustawowa M. K. (3)) przyłączyła się do stanowiska wnioskodawczyni.

/stanowiska stron - e-protokół z dnia 6 lipca 2016 roku - 00:00:57 - 00:01:05 - płyta - k. 12;

e-protokół z dnia 9 listopada 2016 roku - 00:04:44 - 00:05:45 - płyta - k. 19/

Zainteresowane: P. K. i E. K. nie zajęły stanowiska w sprawie.

/bezsporne/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. (1) urodziła się w dniu (...).

/okoliczność bezsporna, a nadto: wniosek o rentę rodzinną – k. 1 verte akt ZUS/

Jest córką M. K. (2) oraz J. K., który zmarł w dniu 1 maja 1999 roku.

/okoliczność bezsporna, a nadto: wniosek o rentę rodzinną – k. 1 i 1 verte akt ZUS/

Decyzją z dnia 26 maja 1999 roku renta rodzinna została przyznana do podziału na 4 części na rzecz uprawnionych: E., M., P. i M. K. (3).

/okoliczność bezsporna, a nadto: decyzja – k. 10 akt ZUS/

Początkowo renta rodzinna została przyznana M. K. (1) na okres od dnia 1 maja 1999 roku do dnia 31 maja 2008 roku.

/okoliczność bezsporna, a nadto: decyzja – k. 10 akt ZUS/

Organ rentowy przyznawał wnioskodawczyni prawo do renty rodzinnej również w kolejnych okresach w związku z kontynuowaniem przez nią nauki.

/okoliczności bezsporne, a nadto: decyzja - k. 132, zaświadczenie - k. 130 akt ZUS, decyzja - k. 147- 148 akt ZUS/

W dniu 25 maja 2010 roku ubezpieczona złożyła wniosek o wypłacanie przysługującej jej części renty przekazem na jej nazwisko.

/okoliczności bezsporne, a nadto: wniosek - k. 27 - 28 akt ZUS/

Zaświadczeniem z dnia 11 września 2013 roku Centrum (...) dla Dorosłych w Ł. potwierdziło, że M. K. (1) jest uczennicą na kierunku (...) Usług (...) w roku szkolnym 2013/2014. Jako termin ukończenia nauki wskazany został czerwiec 2015 roku.

/okoliczności bezsporne, a nadto: zaświadczenie - k. 158 akt ZUS/

Decyzją z dnia 18 listopada 2013 roku organ rentowy dokonał podziału renty, przyznając M. K. (1) rentę rodzinną do dnia 31 sierpnia 2015 roku w związku z kontynuowaniem przez nią nauki.

/okoliczności bezsporne, a nadto: decyzja - k. 161 akt ZUS/

W decyzji zawarte było pouczenie o konieczności zawiadomienia organu rentowego o okolicznościach powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty renty w całości lub w części.

/okoliczności bezsporne, a nadto: decyzja - k. 161 - 161 verte akt ZUS/

W dniu 29 października 2015 roku Centrum (...) w Ł. poinformowało ZUS, że M. K. (1) przerwała naukę i uchwałą z dnia 16 stycznia 2014 roku nie została promowana na semestr II klasy pierwszej w roku szkolnym 2013/2014.

/okoliczności bezsporne, a nadto: pismo - k. 213 akt ZUS/

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wypłacił M. K. (1) rentę rodzinną za okres od 1 lutego 2014 roku do 31 sierpnia 2015 roku w wysokości 4.971,47 zł.

/okoliczność bezsporna, informacja - k. 223 akt ZUS/

Decyzją z dnia 22 grudnia 2015 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 138 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 roku, poz. 887 ze zm.) oraz art. 84 ust. 1, 9 i 11 ustawy z dnia 13 października 1998 roku

o systemie ubezpieczeń społecznych (t. j. Dz. U. z 2016 roku, poz. 963 ze zm.) zobowiązał M. K. (1) do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń za okres od 1 lutego 2014 roku do 31 sierpnia 2015 roku w kwocie 4.971,47 zł wraz z odsetkami za okres od dnia 21 lutego 2014 roku do 22 grudnia 2015 roku, tj. od dnia wydania decyzji - w wysokości 422,63 zł. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczona pobrała nienależne świadczenie tytułem renty rodzinnej.

/okoliczność bezsporna; decyzja - k. 225 akt ZUS/

Decyzja z dnia 22 grudnia 2015 roku - znak (...) została doręczona ubezpieczonej w dniu 19 stycznia 2016 roku.

/okoliczność bezsporna, informacja - k. 226 akt ZUS/

Decyzją z dnia 31 października 2014 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. zobowiązał siostrę wnioskodawczyni - E. K. do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń za okres od 1 września 2013 roku do 31 października 2014 roku w wysokości 2537,88 zł w związku z zakończeniem nauki w Publicznym Zaocznym Liceum Ogólnokształcącym (...) w Ł..

/okoliczność bezsporna, zaświadczenie - k. 187 akt ZUS; decyzja - k. 193 akt ZUS/

Tak ustalony stan faktyczny nie był sporny pomiędzy stronami. Szczegółowych ustaleń Sąd Okręgowy w Łodzi dokonał w oparciu o całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, w tym na podstawie powołanych dokumentów znajdujących się w aktach ZUS.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie tylko częściowo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 roku, poz. 887 ze zm.) renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń.

Do renty rodzinnej uprawnieni są m. in. dzieci własne, dzieci drugiego małżonka oraz dzieci przysposobione (art. 67 ust. 1 pkt 1).

Jak dalej stanowi art. 68 ust. 1 i 2 powołanej ustawy dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione mają prawo do renty rodzinnej:

- 1) do ukończenia 16 lat;
- 2) do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia, albo
- 3) bez względu na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy w okresie, o którym mowa w pkt 1 lub 2.

Jeżeli dziecko osiągnęło 25 lat życia, będąc na ostatnim roku studiów w szkole wyższej, prawo do renty rodzinnej przedłuża się do zakończenia tego roku studiów (ust. 2).

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było, czy świadczenie w postaci renty rodzinnej pobrane przez M. K. (4) za okres od dnia 1 lutego 2014 roku do dnia 31 sierpnia 2015 roku w kwocie 4.971,47 zł jest świadczeniem pobranym nienależnie i czy w związku z tym ubezpieczona jest zobowiązana do jego zwrotu.

Zgodnie z art. 138 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych osoba, która nienależnie pobrała świadczenia, jest obowiązana do ich zwrotu.

Za nienależnie pobrane świadczenia w rozumieniu ust. 1 uważa się świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania (ust. 2).

Powołany przepis w ust. 4 i 5 wskazuje na ograniczenia, co do okresu, za jaki można żądać zwrotu nienależnie pobranego świadczenia.

Nie można żądać zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń za okres dłuższy niż 12 miesięcy, jeżeli osoba pobierająca świadczenia zawiadomiła organ rentowy o zajściu okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, a mimo to świadczenia były jej nadal wypłacane, w pozostałych zaś wypadkach – za okres dłuższy niż 3 lata, z zastrzeżeniem ust. 5 (ust. 4).

Kwoty nienależnie pobranych świadczeń w związku z osiągnięciem przychodów, o których mowa w art. 104 ust. 1, podlegają zwrotowi za okres nie dłuższy niż 1 rok kalendarzowy poprzedzający rok, w którym wydano decyzję o rozliczeniu świadczenia, jeżeli osoba pobierająca to świadczenie powiadomiła organ rentowy o osiągnięciu przychodu, w pozostałych zaś przypadkach – za okres nie dłuższy niż 3 lata kalendarzowe poprzedzające rok wydania tej decyzji.

Podkreślić w tym miejscu należy, że istota renty rodzinnej służącej dziecku zmarłego ubezpieczonego sprowadza się do zapewnienia mu świadczenia umożliwiającego kontynuację nauki w celu uzyskania zdolności do samodzielnego utrzymania (tak też Sąd Apelacyjny w B. w wyroku z dnia 3 września 2014 r., sygn. akt III AUa 1972/13, LEX nr (...)).

W rozpoznawanej sprawie bezspornym było, że ubezpieczona formalnie zakończyła naukę w Centrum (...) w Ł. z dniem 16 stycznia 2014 roku i nie poinformowała o tym fakcie organu rentowego. Nie ulega również wątpliwości, że ubezpieczona została prawidłowo pouczona o obowiązku zawiadomienia organu rentowego o okolicznościach powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty renty całości lub w części.

Z treści odwołania wynika, że ubezpieczona wiedziała, że zakończenie nauki i podjęcie pracy jest tego rodzaju okolicznością. Subiektywne przekonanie ubezpieczonej o tym, że to organ rentowy powinien był ustalić te okoliczności z urzędu i rozdzielić rentę na pozostałe rodzeństwo jest nieusprawiedliwione.

Wskazać należy ponadto, że siostra ubezpieczonej - E. K., dwa miesiące wcześniej, decyzją z dnia 31 października 2014 roku również została zobowiązana do zwrotu nienależnie pobranej renty rodzinnej w związku z niepowiadomieniem organu rentowego o zakończeniu nauki.

M. K. (1) miała pełną świadomość, że pobierana przez nią renta rodzinna nie jest jej należna od chwili zakończenia edukacji.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego warunkiem uznania świadczenia za nienależnie pobrane jest pouczenie o okolicznościach, których wystąpienie w czasie pobierania świadczenia powoduje jego utratę (w całości lub w części). Pouczenie o takich okolicznościach nie może odnosić się indywidualnie do pobierającego świadczenie, gdyż nie da się przewidzieć, które z różnorodnych okoliczności wystąpią u konkretnego świadczeniobiorcy. W tym sensie wystarczające jest przytoczenie przepisów określających te okoliczności. Jednakże pouczenie musi być na tyle zrozumiałe, aby pobierający świadczenie mógł je odnieść do własnej sytuacji. Ponieważ pouczenie dotyczy zmian

w stanie faktycznym i prawnym w stosunku do stanu istniejącego w dacie przyznania świadczenia, pobierający świadczenie musi mieć możliwość skonfrontowania zmian, jakie zaszły w jego przypadku, z treścią pouczenia (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 czerwca 2008 roku, sygn. akt I UK 394/07, LEX nr 494135 oraz w wyroku z dnia 14 marca 2006 roku, sygn. akt I UK 161/05, publ. OSNP 2007/5-6/78).

W rozpoznawanej sprawie zachodzą, zatem wszystkie przesłanki zawarte w cytowanym już art. 138 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Świadczenie zostało, bowiem wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń. Organ rentowy zasadnie przyjął zatem, że brak było podstaw do pobierania świadczenia za okres od 1 lutego 2014 roku do 31 sierpnia 2015 roku, tj. po zakończeniu nauki przez ubezpieczoną do dnia, do którego świadczenie to zostało przyznane na podstawie zaświadczenia o kontynuowaniu nauki. Ubezpieczona ukończyła bowiem 16 lat oraz zakończyła naukę w szkole (art. 68 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych). Nie ma przy tym wątpliwości, że ubezpieczona pobierając świadczenie była pouczona o okolicznościach powodujących ustanie tego prawa i jak sama przyznała wiedziała, że nie jest jej ono należne, a mimo to nie powiadomiła organu rentowego o podjęciu pracy.

Skoro ubezpieczona chciała, by należna jej dotąd część renty rodzinnej przeznaczana była przez ZUS na potrzeby jej rodzeństwa, powinna była zgodnie z pouczeniem zgłosić do organu rentowego, że nie ma już podstaw od jego pobierania, a wtedy należna rodzinie renta zostałaby podzielona przez organ rentowy pomiędzy pozostałych uprawnionych członków rodziny.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonej od decyzji z dnia 22 grudnia 2015 roku w zakresie obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia za okres od 1 lutego 2014 roku do 31 sierpnia 2015 roku jako niezasadne, orzekając jak w punkcie 2 sentencji wyroku.

Natomiast w ocenie Sądu nie jest zasadne obciążenie ubezpieczonej obowiązkiem uiszczenia odsetek za okres od dnia 21 lutego 2014 roku do dnia 22 grudnia 2015 roku (tj. do dnia wydania zaskarżonej decyzji).

Stosownie do treści art. 84 ust 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t. j. Dz. U. z 2016 roku, poz. 963 ze zm.) osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, z uwzględnieniem ust. 11.

Zgodnie z ust. 9 analizowanego przepisu przepisy ust. 1-8 stosuje się także do pieniężnych świadczeń innych niż z ubezpieczeń społecznych, wypłacanych przez Zakład na mocy odrębnych przepisów.

W myśl przywołanego ust. 11 wskazanego przepisu - jeżeli osoba pobierająca świadczenia zawiadomiła organ wypłacający te świadczenia o zajściu okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty, a mimo to świadczenia były nadal wypłacane, kwoty nienależnie pobranych świadczeń z ubezpieczeń społecznych podlegają zwrotowi bez odsetek za zwłokę.

Organ rentowy, zobowiązując ubezpieczoną do zwrotu nienależnie pobranej renty rodzinnej, zobowiązał ją również do zapłacenia odsetek za okres od 21 lutego 2014 roku do 22 grudnia 2015 roku, tj. do dnia wydania zaskarżonej decyzji.

W art. 84 ust. 1 analizowanej ustawy zawarte jest odesłanie do Kodeksu cywilnego w zakresie zasad dotyczących odsetek i ich wysokości. Zasady te określone są w art. 481 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody

i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, przy czym jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Odesłanie to daje organowi rentowemu możliwość żądania od osoby zobowiązanej do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń także ustawowych odsetek, w sytuacji gdy opóźnia się ona w spełnieniu swojego świadczenia polegającego na zwrocie wypłaconych przez organ rentowy kwot.

Istotną zatem kwestią dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, jest ustalenie momentu, od którego osoba zobowiązana do zwrotu świadczeń z ubezpieczenia społecznego pozostaje w opóźnieniu ze spełnieniem swojego świadczenia pieniężnego. Sąd rozpoznający niniejszą sprawę w pełni podziela w tym zakresie stanowisko Sądu Najwyższego, zgodnie z którym świadczenia z ubezpieczenia społecznego podlegające zwrotowi stają się wymagalne, nie w czasie ich wypłaty, lecz w momencie doręczenia przez organ rentowy decyzji nakładającej na osobę, która pobrała nienależne świadczenia obowiązek ich zwrotu. (vide uzasadnienie wyroku SN z dnia 16 grudnia 2008 r., I UK 154/08, OSNP 2010/11-12/148). Jak wskazał Sąd Najwyższy, trzeba bowiem pamiętać, że świadczenia z ubezpieczeń społecznych są przyznawane w drodze decyzji administracyjnych i na ich podstawie są wypłacane. Nie można jednak przyjąć, że świadczenia wypłacone na podstawie pozostającej w obrocie prawnym decyzji administracyjnej jako nienależne podlegały zwrotowi już w dacie wypłaty, nawet jeśli przesłanki przyznania świadczenia w rzeczywistości nie istniały albo odpadły. To w decyzji o zwrocie nienależnie pobranych świadczeń organ rentowy ustala, iż są one nienależne i określa ich kwotę, a od tej kwoty należą się odsetki na zasadach określonych w przepisach prawa cywilnego (vide uzasadnienie wyroku SN z dnia 3 lutego 2010 r., I UK 210/09, LEX nr 585713).

W wyroku z dnia 3 grudnia 2013 roku, w sprawie o sygn. akt III AUa 436/13 (Lex 1409160) Sąd Apelacyjny w Łodzi wskazał, że skoro wydanie decyzji administracyjnej jest konieczne w celu stwierdzenia obowiązku zwrotu przez ubezpieczonego - na podstawie art. 138 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - nienależnie pobranego świadczenia, nie może być mowy o opóźnieniu w spełnieniu tego obowiązku przed wydaniem tej decyzji.

Dopiero doręczenie decyzji zobowiązującej do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń jest momentem, kiedy następuje określone w powołanych przepisach „żądanie zwrotu” określonych kwot. W tym też momencie wymagalne staje się roszczenie organu rentowego o zwrot nienależnie pobranych świadczeń, a nie w czasie ich spełniania. Moment ten jest również chwilą, gdy następuje wymagalność (w prawnym znaczeniu według prawa cywilnego - art. 359 § 2 k.c.) roszczenia o odsetki, gdyż od tej chwili dłużnik pozostaje w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia głównego (art. 481 § 1 k.c.). Z tą też chwilą rozpoczyna się bieg terminu przedawnienia roszczenia o zapłatę odsetek (art. 120 § 1 k.c.). Rozważania te pozostają w pełni zgodne ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w uzasadnieniach do wyroku z dnia 4 września 2007 r., wydanego w sprawie o sygn. akt I UK 90/07 (publ. OSNP 2008 nr 19-20, poz. 301) oraz z dnia 16 grudnia 2008 r., wydanego w sprawie o sygn. akt I UK 154/08 (publ. OSNP 2010)11-12/148). Sąd Apelacyjny w Łodzi wskazał zaś w uzasadnieniu wyroku z dnia 26 września 2012 roku w sprawie o sygn. akt III AUa 316/12, że „przepis art. 84 ust. 1 ustawy systemowej nie określa, w jakim terminie nienależne świadczenie winno być zwrócone, a zatem dłużnik, według zasad prawa cywilnego, winien spełnić świadczenie niezwłocznie od doręczenia mu decyzji ustalającej obowiązek zwrotu świadczenia, jako nienależnie pobranego” (publ. LEGALIS nr 734673).

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. ubezpieczona otrzymała w dniu 19 stycznia 2016 roku. Roszczenie organu rentowego o zwrot nienależnie pobranego świadczenia nie mogło zatem stać się wymagalne przed dniem doręczenia decyzji, a odsetki nie mogły być liczone wcześniej niż od dnia następnego po dniu wymagalności roszczenia. Organ rentowy nie był więc uprawniony do naliczania odsetek od należności głównej za okres wypłacania spornego świadczenia, tj. do dnia wydania decyzji zobowiązującej do jego zwrotu.

Mając powyższe na względzie Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w części, ustalając w punkcie 1 sentencji wyroku, że M. K. (1) nie ma obowiązku zwrotu odsetek za okres od dnia 21 lutego 2014 roku do dnia 22 grudnia 2015 roku w kwocie 422,63 zł.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego, wypożyczając akta ZUS.

Dnia 13 grudnia 2016 roku

M.U.